

สวนพฤกษศาสตร์ระยอง

โมกใหญ่

ชื่อวิทยาศาสตร์

Holarrhena pubescens Wall. ex G. Don

ชื่อวงศ์

APOCYNACEAE

ชื่ออื่นๆ

ยางพุด มูกขาว (เลย); พุด (กาญจนบุรี), พุทธรักษา (เพชรบุรี); มูกมันน้อย มูกมันหลวง มูกหลวง โมกเขา โมกทุ่ง (ภาคเหนือ); โมกใหญ่ (ภาคกลาง); หนามเนื้อ (เงี้ยว-ภาคเหนือ)

ชื่อสามัญ

-

ลักษณะทั่วไป

ไม้พุ่มหรือไม้ต้น สูงถึง 15 ม. มียางขาว ใบเดี่ยว เรียงตรงข้าม ใบรูปมนกว้างหรือรูปไข่แกมรูปขอบขนาน กว้าง 5-12 ซม. ยาว 8-24 ซม. ปลายใบแหลม โคนใบมนหรือแหลม ใบอ่อนมีขนสีเทาอมเหลืองพองแก่จะหลุดร่วงไป ขอบใบเรียบ เส้นแขนงใบข้างละ 9-13 เส้น ก้านใบยาว 2-6 มม. ดอกสีขาว ออกเป็นช่อแบบช่อกระจุกที่ปลายกิ่ง ช่อดอกยาว 4-14 ซม. กว้าง 7-12 ซม. ทุกส่วนเกลี้ยงหรือมีขนสั้นนุ่ม กลีบเลี้ยงเชื่อมติดกันเป็นวงปลายแยกเป็น 5 แฉก กลีบดอกเชื่อมติดกันเป็นรูปเข็มปลายแยกเป็น 5 แฉก ดอกบานเต็มที่กว้าง 1.5-2 ซม. มีกลิ่นหอม ผลเป็นฝักแห้งแตกฝักยาวคู่รูปทรงกระบอก กว้าง 5-9 มม. ยาว 20-35 ซม. มีช่องระบายอากาศทั่วไป เมล็ด ยาว 1.4 ซม. มีขนอ่อนสีน้ำตาลยาวติดอยู่เป็นกระจุก

นิเวศวิทยา

พบในประเทศอินเดีย เนปาล บังกลาเทศ พม่า จีน ลาว กัมพูชา เวียดนาม ทางใต้และตะวันออกของทวีปแอฟริกา ประเทศไทย พบกระจายทุกภาค มักพบในป่าผลัดใบ เช่น ป่าเบญจพรรณ ใบ และลำต้น เป็นยาแก้ไข้ แก้ปวดท้อง ท้องอืด ท้องเฟ้อ อาหารไม่ย่อย แก้โรคบิด ไม่ควรใช้ในปริมาณที่มากเกินไป เพราะอาจจะทำให้อ่อนไม่หลับ และท้องป่วน

สรรพคุณ